

znanje o tem, kako more biti človeško življenje v vsakem času mračno in obupno vdano v neveselo usodo.

Roman Poslušaj zemlja je tako logičen konec trilogije o treh eminentnih postavah iz naše preteklosti. Logičen tudi zato, ker je od vseh treh del najbolj intimen, najbolj izpoveden. Kajti čim bolj se je pisateljica poglobljala v stvari, tem več se ji je prikazovalo. In čim bolj človek spoznava, v tem bolj absurdni luči se

mu kažejo razmere in razmerja, dokler končno spet ne pristane v svoji subjektivnosti, zrelejši in bolj boleči. Zaradi širokega opisovanja razmer in ljudi in še posebej zaradi poglobljenih avtoričinih razmišljanj ter izpovedi je potem roman izredno dolg, celo razvlečen, bolj kot bi bilo to potrebno za nevznemirljivo življenjsko pot Jakoba Petelina Gallusa.

Jože Sifrer

GLOSI

NEPRIMERNO OBVEŠČANJE

Dne 20. februarja je bila v Delu objavljena Tanjugova vest, da je bil v Skopju obsojen Albanec Inaet Barnu »zaradi širjenja in podžiganja nacionalne in verske mržnje«. Iz novice smo zvedeli še, da je »na delovnem mestu širil nacionalno nestrpnost med Makedonci in Albanci« in pa, da je sodišče kot neutemeljeno zavrnilo njegovo obrambo, da so ga izzzvali Makedonci. Barnu je bil obsojen na šest let zopora.

Kazen ni majhna. Najbrž tudi prestopok ne. Žal, moram zapisati »najbrž«, kajti iz navedenega poročila nikakor ni razvidno, kaj je obsojenec storil. Širjenje nacionalne nestrpnosti na delovnem mestu. Kaj je to? Je mar koga opsoval v znanem južnjaškem žargonu ali pa je morda pozival na pokol Makedoncev? Ali je za tako hudo obsodbo, kot je šest let zopora, in za tako resno stvar, kot so napeti mednarodni odnosi v Makedoniji in na Kosovem, dovolj zapisati frazo, ki v bistvu ne pove nič?

Najbrž — vsaj upam tako — so bile stvari na sodišču bolj konkretne. Toda tudi poročilo bi se moralo v takih primerih varovati posploševanja in frazerstva, kajti poročilo tako, kot je bilo, lahko upravičeno zbudi pomisleke. Spomnimo se na primer, kako naš tisk ostro reagira na procese proti intelektualcem in drugim v Sovjetski zvezi, ker se uradna poročila agencije TASS zadovoljujejo s frazo o »protisovjetski in protiljudski dejavnosti«. Sploh smo močno alergični na frazerstvo, kadar ta greh odkrijemo pri drugih.

Če pa gre za naše in povrh še tako pereče probleme, tedaj se mirno zadovoljimo z visokodonečo frazo. Mar ni to dvojna morala obveščanja? Mar ne bi bilo bolje o stvari sploh molčati, kot so nekateri drugi jugoslovanski dnevniki, če že ni mogoče objaviti bolj popolnega in konkretnega poročila, iz katerega bi izvedeli ne le za konkretna kazniva dejanja obtoženega, ampak tudi to, kako se je branil?

J. S.